

Sygn. akt IX U 994/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 maja 2018 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 994/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 24.5.2018r. organ rentowy, na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach, odmówił ubezpieczonemu M. L. (L.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, gdyż przedłożone do wniosku kserokopie nie zawierają informacji o wysokości jego wynagrodzenia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej zmiany poprzez ponowne przeliczenie emerytury przy uwzględnieniu zarobków z lat 1969-1973 na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 1 lipca 1984r. Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 31.10.1989r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, ostatecznie wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu 11/1988 – 10/1989, wyniósł 271,02% i został ograniczony do 250%.

(...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję omówioną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. na stanowiskach: od 15.07.1955r. do 19.09.1957r. – stolarza na powierzchni, od 20.09.1957r. do 31.12.1962r. – robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią, od 01.01.1963r. do 02.12.1964r. – młodszego cieśli pod ziemią, od 03.12.1963r. do 31.03.1973r. – cieśli pod ziemią i od 01.04.1973r. do 30.10.1989r. – górnika pod ziemią.

Od 1957r. ubezpieczony zaczął pracować po ziemią jako ładowacz. Pracował w oddziale III. Ubezpieczony ożenił się w dniu 7 października 1961r. Od początku zatrudnienia otrzymywał deputat węglowy. Otrzymywał też świadczenia z Karty Górnika. Pracował także w niedziele i w systemie zmianowym.

W sprawie IX U 673/17 Sąd, rozpatrując odwołanie ubezpieczonego od poprzedniej decyzji ZUS z 24.4.2017 r. odmawiającej ubezpieczonemu ponownego ustalenia wysokości emerytury, powołał biegłego z zakresu emerytur i rent, który dokonał odtworzenia wysokości zarobków ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) od 1957-1979 i obliczył najkorzystniejszy wwpw.

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach ubezpieczony uzyskał w latach 1969-1978, 1980-1989, po odtworzeniu wynagrodzeń z lat 1957-1979, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, pełny deputat węglowy, dodatek nocny, dodatek za II zmianę, dodatek niebezpieczny, dodatek za 2 niedziele w miesiącu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest niższy niż 250% i wynosi 234,75%.

(dowód: akta tut. sądu o sygn. IX U 673/17, w szczególności opinia biegłego sądowego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych Z. G. z 13.11.2017r., 24-61 a.s., zeznania ubezpieczonego)

Ubezpieczony pracując na Kopalni (...) w latach 1969-1971 wykonywał obowiązki sanitariusza. Ukończył odpowiedni kurs sanitariuszy dołowych.

(dowód: zeznania świadków złożonych w nin. sprawie: J. S. i A. W., dokumenty złożone przez ubezpieczonego, tj. zaświadczenie odbycia kursu przeszkolenia instruktorów nowoprzyjętych z 8.12.1971, świadectwo ukończenia kursu sanitariuszy dołowych II stopnia z 23.2.1962, k. 26-27)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nadal nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony w toku nin. sprawy wykazał, że w latach 1969-1971 wykonywał obowiązki sanitariusza w KWK (...), co wynika z zeznań słuchanych świadków i złożonej dokumentacji. Za wykonywanie obowiązków sanitariusza przysługiwał mu odpowiedni dodatek.

Pełnomocnik ubezpieczonego w piśmie procesowym z 20.11.2018 podał, iż dodatek za wykonane czynności sanitariusza zgodnie z załącznikiem nr 4 do UZP z 1975 powinien wynosić 6 zł za dniówkę.

Stawka jw. jest zawyżona, gdyż wynika z załącznika nr 4 do UZP z 1975, podczas kiedy spornym okresem jest okres wcześniejszy tj. lata 1969-1971.

Sąd ustalił, iż przyjmując nawet tę zawyżoną stawkę do wynagrodzeń ubezpieczonego odtworzonych w opinii biegłego za lata 1969-1971 w sprawie IX U 673/17, i tak wwpw nie przekroczy 250%.

rok	Wyliczenie wynagrodzenia	wwpw
1969	(239 dniówki x 6 zł = 1434 zł), łącznie: 60 599,53 zł + 1434 zł = 62033,53 zł	237,79%
1970	(248 dniówki x 6 zł= 1488 zł) łącznie: 63841,18 zł + 1488 zł = 65329,18 zł	243,58%
1971	(222 dniówki x 6 zł=1332 zł), łącznie: 67044,43 zł +1332 zł = 68376,43 zł	241,65%
1972	(304 dniówki x 6 zł= 1824 zł), łącznie: 62 232,16 zł+1824 zł = 64056,16 zł	212,75%
1973	(287 dniówki x 6 zł= 1722 zł)	182,18 %

łącznie:59445,76 zł +1722 zł = 61167,76 zł
--

Wwpw $4722,03:20 = 236,10\%$

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jako bezzasadny i nieuzasadniony.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

sędzia